

Waar haal je de morele autoriteit om een terminaal kankerpatiëntje te zeggen dat het moet blijven lijden?

OPINIE - 05/02/14, 06u00

Het was zo'n verhaal waar je de krop van in de keel krijgt. Een bejaard Nederlands koppel, gruwend van het vooruitzicht af te takelen in een verzorgingstehuis, beslist samen uit het leven te stappen. In het bijzijn van hun vier zoons werd er eerst nog even gedanst, alvorens ze een yoghurt met een medicijncocktail namen. De zoons hadden best nog wel voor hun ouders willen zorgen, maar respecteerden hun keuze dat het leven voor hen welletjes was geweest. De Nederlandse justitie gaf de lichamen binnen 24 uur vrij, ook al was er van een natuurlijke dood geen sprake, en zelfs niet van euthanasie.

© Yann Bertrand.

Geen idee of het ooit de optie wordt die mij wacht, ver van mij om de keuze voor dit einde te propageren als de beste oplossing. Maar net zoals je het volste respect zou moeten opbrengen voor hen die willen sterven en lijden volgens wat hun God voor hen in petto heeft, zo verdienen ook deze ouders en hun zonen ons respect, niet onze veroordeling.

Dat is iets wat er maar niet in te branden valt bij de rabiate tegenstanders van ieder zelfbeschikkingsrecht. Omdat zij zichzelf moreel en ethisch superieur achten aan anderen, menen ze ook de autoriteit te

hebben anderen voor te schrijven hoe die moeten leven en sterven.

Soms zelfs met succes. President Hollande trok schielijk een wetsvoorstel over lesbisch moederschap in onder druk van een Franse variant van de Tea Party, een groep ultraconservatieven en fanatieke gelovigen die de kindwens van anderen in hun plaats willen beantwoorden. Net daarom zijn de fertiliteitsklinieken in ons land haast bedevaartsoorden geworden voor lesbische Françaises, omdat hun kindwens hier wel met respect wordt behandeld.

In hun gevecht om de grote waarheid schuwen ze de grote leugen allerminst. Het filmpje van een vierjarig Canadees meisje dat moet vertellen dat ze in België met haar hartkwaal in de toekomst zou gedood worden, is niet alleen een groteske en infame leugen, het is zelfs kindermisbruik. Hoe durf je de noodkreet van een bewust beslissende minderjarige die fysisch ondraaglijk lijdt, en die bij die vraag de steun van zijn ouders krijgt, voorstellen alsof het om het vermoorden van zieken gaat?

Waar haal je als overste van een congregatie waarbinnen tientallen minderjarigen seksueel misbruikt werden nog de morele autoriteit om tegen een terminaal kankerpatiëntje te zeggen dat het volledig zinloos moet blijven verder lijden?

Het bejaarde Nederlandse koppel verdient ons respect. Dat is iets waar er maar niet in te branden valt bij de rabiate tegenstanders van ieder zelfbeschikkingsrecht

Gelukkig leven we in een land waar het politiek draagvlak, van links tot rechts, voor het respect voor eenieders zelfbeschikking veel groter is dan de vermeende morele superioriteit van een groep aan wie niemand ooit zal vragen of opleggen om dezelfde keuzes te maken.

Yves Desmet
Hoofdredacteur